

at lade en heelt ny Reform træde i Kraft. Jeg troer, at dette fra enhver Side vil findes hensigtsmæssigt, da, som sagt, Vicepolitidirektøren tidligere eller senere vil træde fra, og naar man skal mene, at de Forretninger, paa Grund af hvilke han bibeholdes, ikke ere saa overbættede store, at han jo nok kunde give sig af med andre Forretninger, saaledes at den ene Inspektør kunde spares, saa maa man dog ogsaa paa den anden Side tage Hensyn til det Hensigtsmæssige i strax at faae tre Inspektører. Søvrigt er det da ogsaa klart, at en Vicepolitidirektørs Funktioner med Hensyn til Amtmandsforretningerne dog ikke maae ansees for at være saa ganske ubetydelige, hvortil endnu kommer den Omstændighed, at han ved Siden af disse Amtmandsforretninger ogsaa fremdeles vil komme til at udføre de Funktioner, som han — efter hvad der er mig personlig bekendt — i de sidste Aar med stort Held har udført. Jeg figter herved til saadanne Tilfælde, hvor Politidirektøren, under Sagtagelse af sine mange Forretninger, ikke har kunnet have Indseende med visse af dem, og i saadanne Tilfælde er det, at Vicepolitidirektøren har haft en særdeles god Indflydelse. — Der er dernæst et andet Punkt, hvorpaa jeg maa henlede Opmærksomheden, nemlig hvorvidt det er ønskeligt, forudsat at der bliver tre Politinspektører, da at anvise dem hver sin bestemte Art af Forretninger. Jeg troer ikke, at der med en saadan Ordning er forbunden de Fæder, som den ærede Repræsentant for Holbøll Amts 2den Valgkreds (Æscherning) antydede. For det Første gjorde han den Bemærkning, at Afstillelsen mellem en Ordens-, en Opdagelses- og en Sundhedspolitinspektør ikke er rigtig, men imod denne korte Bemærkning, som kom ganske tilfældig, maa jeg tillade mig at stille en anden kort Bemærkning, den nemlig, at Afstillelsen er fuldkommen begrundet i hele Politiforretningen. Da jeg imidlertid har udvirket dette temmelig udførligt paa et tidligere Stadium af Sagen, saa tør jeg vel fritage mig for at komme tilbage dertil, men jeg tør dog maaskee gjøre opmærksom paa, at det, at enhver Inspektør faaer sin bestemte Forretningskreds, netop maa anspore ham til at anvende sine Evner og gjøre Sit til, at hans Virksomhed

bliver mere udvirket; man kan nemlig ikke aldeles bestemt afsæle de Forretninger, som enhver af dem skal have, idet de paa mange Maader vilde glide ind i hverandre, hvortil kommer, at den ene Inspektør maa overtage den andens Forretninger, naar denne er forhindret i at varetage dem. Men den ærede Rigsdagsmand anførte Noget til Styrke for sin Mening, som jeg vil tillade mig at anføre mod ham. Det svækker, sagde han, Politidirektørens Ansvar, naar han har tre Politinspektører, af hvilke enhver har sine Forretninger, idet han da, naar Noget ikke er gaaet, som det skal, vil finde en Undskyldning i den fastsatte Ordning; men hertil vil jeg svare, at det skal være forunderligt, om den, som staaer i Spidsen for Politiet, skal falde paa, paa den Maade at søge sin Undskyldning, fordi de Embedsmænd, som staae under ham, komme til at gjøre noget Urigtigt. Jeg troer tværtimod, at der fra Ansvarets Side vil vindes Meget ved den foreslaaede Ordning, idet nemlig den Forbedling, at En har Ordens-, en Anden har Opdagelses- og en Tredie Sundhedspolitiet under sig, netop vil medføre, at enhver Inspektør vil finde en stærk Opfordring til at sætte sig godt ind i sine Forretninger, thi han er udsat for — naar det f. Ex. gaaer daarligt med Hensyn til Ordenen eller der viser sig Slaphed i Opdagelsespolitiet — at blive betegnet som den, der bærer Ansvar. Hvis man derimod lader de tre Inspektørers Forretninger flyde ind i hverandre, saa har man sandelig der en Art af kollegialt Ansvar, saa at den ene særdeles let kan flyde Skylden over paa den Anden. Jeg troer saaledes, at der virkelig er Meget, som taler for at anvise hver af Politinspektørerne sin Virkekreds.

Der er stillet nogle Endringsforslag, som sandelig sætte mig i stor Forlegenhed, det er den under Forhandling værende Deel af de 90 Endringsforslag, med hvilke man har til Hensigt at indføre forskellige Rettelser og Forbedringer i det danske Sprog. Jeg tør forsikre, at der neppe er Noget, hvem det mere end mig ligger paa Hjerte, at det danske Sprog kunde blive renset for fremmede Ord, men jeg troer paa den anden Side, at man maa være særdeles varsom i sine Bestræbelser for at